

[Kristian Nygaard.]

Naar disse to Ting sker Fyldest, mener jeg ikke, at Lovgivningsmagten derudover skal blande sig i, hvad Landets Borgere ønsker at anvende Søndagene til, for saa vidt det da ikke netop er Ting, der kommer i Strid med andre bestaaende Love. Det forekommer mig, at man, som det er Tilfældet for Søgnedagene, maa give de enkelte Borgere den størst mulige Frihed under eget Ansvar. Det skal ikke være Lovgivningsmagtens Opgave at optræde som Moralvogter for de enkelte Borgere, og jeg tror afgjort ikke, at Kirken, den kristne Menighed, er tjent med en saadan Form for Støtte til Menighedslivets Udvikling, som Helligdagslovens Paragraffer er Udtryk for.

Hvad angaar de enkelte foreslaaede Ændringer, saa er i § 2 Stk. a. udeladt med den Motivering, at alle Politivedtægter formentlig indeholder en tilsvarende, men videregaaende Regel. Ja, det maa man da virkelig haabe, for det hedder jo heri, at det er forbudt fra Kl. 9 Søndag Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag paa offentlige Beværningssteder at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medfører en saadan Støj, at omboende derved forstyrres. Men saadanne Sammenkomster burde naturligvis ikke alene forbydes 7 Timer hver Søndag, men hele Ugen igennem.

Naar det efter § 2, Stk. b, i den gældende Lov er tilladt at afholde Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigter Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, og naar Justitsministeriet kan tillade Eftermiddagsforestillinger af højere Art paa faste Teatre fra Kl. 2, altsaa netop midt i Kirketiden, er det ikke absolut indlysende, hvorfor man ikke lige saa godt i de samme Timer kan samles til Væddeløb, Klappjagt og andre Forlystelser, naar det kan ske, uden at andre, der ønsker Ro og Fred, derved forstyrres.

En af de Ændringer, der har vakt størst Opmærksomhed, er, at Lovforslaget fjerner den nuværende Lovs § 5, der bestemmer, at offentlige Forlystelser Aftenen før en Helligdag ikke maa vedvare længere end til Midnat. Forslaget medfører altsaa, at offentlige Forlystelser maa vedvare lige længe hver eneste Aften Aaret om, med Undtagelse af Juleaften. Naar man dog undtager Juleaften, saa forekommer det mig, at det

vilde være rigtigt at imødekomme Kravet om, at denne Undtagelse kommer til at gælde ikke blot Aftenen forud for Juledag, men ogsaa Aftenen forud for Paaskedag og Pinsedag. Naar man hidtil har opretholdt Bestemmelsen om, at saadanne Forlystelser skulde slutte ved Midnat Dagen før en Helligdag, har det maaske nok været, fordi man har ment, at Folk, der er længere ude om Lørdagen, har vanskeligere ved at komme i Kirke om Søndagen; men selv om man ikke kan se helt bort fra, at dette kan være Tilfældet, er det efter min Mening ingen som helst Anledning til at opretholde en saadan Bestemmelse, fordi det er et ganske utilladeligt Indgreb i voksne Menneskers personlige Frihed, og fordi, som jeg har nævnt, Kirken, Menigheden, slet ikke er tjent med en saadan Slags Støtte.

Noget helt andet er, om ikke Ophævelsen af § 5 vil bidrage til at øge Drikkeriet og de Udsvævelser, som dermed staar i Forbindelse. Jeg maa erkende, at jeg er ikke helt glad for, at det er Landsforeningen „Den personlige Friheds Værn“ og „Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark“, der har henstillet til den højtærede Justitsminister at ændre den nævnte Bestemmelse. Jeg havde f. Eks. hellere set, om det havde været Danmarks Læger og Husmødre — og hvorfor ikke den siddende Ædruelighedskommission, der havde henledt den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa denne uheldige Bestemmelse, og navnlig vilde det have glædet mig, om Sports- og Idrætsforeninger havde fremført et Ønske om, at Lørdag Eftermiddag skulde blive gjort til en Fridag, saa at en stor Del af de Fester, der nu tærer paa Helligdagen, kunde afholdes om Lørdagen.

Selve Kravet om, at Restaurationer maa holde aabent lige saa længe om Lørdagen som paa Ugens andre Dage, synes mig fuldt ud berettiget. Der er nok mange Mennesker, der netop vil benytte Lørdag Aften til kammeratlige Sammenkomster paa Restauration for at nyde Musikken, og det mener jeg ikke Lovgivningsmagten kan have noget som helst at indvende mod, naar det sker paa en sømmelig Maade i det fulde, klare Lys, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtrykte sig. Men nærer man Frygt for, at den foreslaaede Forlængelse af